

Товаришеві

Олександр Афанасьєв-Чужбинський

Як ти думав, так і сталося,
Ти вже й заручився.
Помагай же тобі, боже,
Щоб швидше женився.
Нехай горе і здалека
Вам не замаячить.
Хотів би я вас щасливих
Укупці побачить;
Подивиться, як житиме
Товариш жонатий...
Коли ж небудь знайду стежку
До твоєї хати.
Дай вам, боже, стільки щастя,
Скільки в світі треба;
Нехай на вас радість ллється
З високого неба.
Любіться вірно, щиро,
Як досі любилась,
Щоб на вас усі сусіди
Та не надивились.
Живіть, голуб з голубкою,
Щастя наживайте,
Та і часом коли-небудь
Козака згадайте,
Котрий десь-то на чужині,
Сердега убогий,
Піде шукать поміж людьми
Своїї дороги;
Котрий вік свій промандрує
З пустими руками,
Вставаючи й лягаючи,
Вмиється сльозами;
Котрий піде шукать щастя,
Та й серце поколе...
Чи ти бачив, як мається
Перекотиполе?
Біжить собі через степи,

Вітер повіває,
Відкіль, куди, за чим біжить,
І само не знає...
А там, гляди, зачепилось
Побіля могили,
Стоїть, сохне поки його
Сніги білі вкрили.
А весною нема й сліду.
Ісходи все поле –
Вже не знайдеш, куди й ділось
Перекотиполе.
Оце, брате, моя доля...
Де ж то я спочину?
А може, й я коли-небудь
Своє щастя стріну.